

Historia muzyki XX wieku

Nazwa Wydziału	Wydział Historyczny,
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Muzykologii
Nazwa modułu kształcenia	Historia muzyki XX w.
Kod modułu	H 225
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p><u>Wiedza. Student zna:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • główne nurty artystyczne i idee estetyczne XX w. • w stopniu podstawowym twórczość czołowych kompozytorów XX wieku <p><u>Umiejętności. Student potrafi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • określić cechy głównych nurtów artystycznych i idei estetycznych i ich rezonans w poglądach twórców muzyki XX wieku i w stosowanych technikach kompozytorskich • scharakteryzować przemiany w organizacji życia muzycznego w Polsce w XX wieku • samodzielnie zanalizować utwory XX w. przeznaczone na zróżnicowane środki wykonawcze • rozpoznać zróżnicowane techniki kompozytorskie na wybranych przykładach i zna nowe sposoby notacji partytur <p><u>Kompetencje społeczne. Student ma świadomość:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • ważności przemian w teatrze muzycznym oraz w zakresie organizacji życia muzycznego • udziału i znaczenia twórczości kompozytorów polskich w światowym życiu muzycznych
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	3 Studia I stopnia, stacjonarne
Semestr	6
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów. Polegają na wykładzie wprowadzającym w specyfikę epoki, a także na ćwiczeniach poświęconych m.in. analizie najważniejszych gatunków muzycznych epoki wybranych twórców.
Wymagania wstępne i dodatkowe	znajomość historii muzyki od Średniowiecza do XIX w.
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie	Wykład: 15 Ćwiczenia: 60 <u>Łącznie: 75</u>

zajęcia	
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	10
Bilans punktów ECTS	Udział w zajęciach: 2 Bieżące przygotowanie do ćwiczeń: 3 Przygotowanie do egzaminu: 3
Stosowane metody dydaktyczne	Metody podające: <ul style="list-style-type: none"> • wykład informacyjny • prezentacja multimedialna Metody problemowe: <ul style="list-style-type: none"> • wykład problemowy z użyciem komputera • klasyczna metoda problemowa Metody praktyczne: <ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia z użyciem komputera, sprzętu audio i wideo • ćwiczenia przedmiotowe Metody programowane: <ul style="list-style-type: none"> • z użyciem komputera
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Regularna obecność na ćwiczeniach Bieżąca ocena - poprzez udział w dyskusji i prezentację referatów - umiejętności analizy zróżnicowanych technik kompozytorskich, znajomości poglądów estetycznych czołowych twórców muzyki XX i XXI wieku oraz wiedzy na temat działalności instytucji muzycznych i festiwalu muzyki współczesnej Egzamin ustny
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń. Warunkiem zaliczenia modułu jest uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego na koniec semestru
Treści modułu kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Idee estetyczne związane z pojęciami: impresjonizm, symbolizm, ekspresjonizm, neoklasycyzm, modernizm, postmodernizm i ich rezonans w twórczości wybitnych kompozytorów XX wieku. 2. Charakterystyka twórczości czołowych kompozytorów XX wieku i ich poglądów estetycznych. 3. Awangardowe koncepcje kompozytorskie: idea prekompozycji (dodekafonia, serializm), aleatoryzm, sonoryzm i przemiany w zakresie notacji partytur. 4. Nowe propozycje teatru muzycznego i nowe koncepcje muzyki religijnej. Nowe formy organizacji życia muzycznego i mecenatu. 5. Przemiany w organizacji życia muzycznego na ziemiach polskich w XX w. 6. Adaptacja idei modernistycznych i idei muzyki narodowej w twórczości kompozytorów polskich w pierwszej połowie XX wieku. 7. Rola Karola Szymanowskiego w polskiej kulturze muzycznej. 8. Recepcja zasad dodekafonii, serializmu w twórczości kompozytorów polskich. 9. Awangardowe wykorzystywanie głosu wokalnego i tradycyjnego instrumentarium oraz brzmień

	<p>elektronicznych oraz adaptacja idei aleatoryzmu w utworach kompozytorów polskich.</p> <p>10. Charakterystyka twórczości K. Szymanowskiego, G. Bacewicz, W. Lutosławskiego, A. Panufnika, R. Palestra, K. Pendereckiego, H. M. Góreckiego, W. Kilara, K. Meyera, P. Szymańskiego, P. Mykietyna.</p> <p>11. Znajomość zróżnicowanej działalności artystycznej kompozytorów polskich na przełomie XX i XXI w.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Alicja Jarzębska, <i>Spór o piękno muzyki. Wprowadzenie do kultury muzycznej XX wieku</i>, Wrocław 2004. 2. Alicja Jarzębska, Jadwiga Paja-Stach (red.), <i>Idee modernizmu i postmodernizmu w poetyce kompozytorskiej i w refleksji o muzyce</i>, Kraków 2007. 3. Zbigniew Skowron, <i>Nowa muzyka amerykańska</i>, Kraków 1995. 4. Elliott Antokoletz, <i>Muzyka XX wieku</i>, Inowrocław 2009. 5. Józef Chomiński, Krystyna Wilkowska-Chomińska, <i>Historia muzyki</i>, t. II, Kraków 1990. 6. Alicja Jarzębska, <i>Strawiński. Myśli i muzyka</i>, Kraków 2002. 7. Alicja Jarzębska, <i>Idee relacji serialnych w muzyce XX wieku</i>, Kraków 1995. 8. Jadwiga Paja-Stach, <i>Dzieła otwarte w twórczości kompozytorów XX wieku</i>, Kraków 1992. 9. J. Paja-Stach, <i>Muzyka polska od Paderewskiego do Pendereckiego</i>, Kraków 2009; 10. Z. Helman, <i>Neoklasycyzm w muzyce polskiej</i>, Kraków 1985; 11. K. Baculewski, <i>Historia muzyki polskiej</i>, cz. I, 1939-1974, Kraków 1996; 12. K. Droba, T. Malecka, K. Sz wajgier (red.), <i>Muzyka polska 1945-1995</i>, Kraków 1995. 13. J. Miklaszewska, <i>Minimalizm w muzyce polskiej</i>, Kraków 2003 14. I. Lindstedt, <i>Dodekafonia i serializm w twórczości kompozytorów polskich XX wieku</i>, Lublin 2001 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Elżbieta Dziębowska (red.) <i>Encyklopedia Muzyczna PWM</i>, Kraków 1979-2011. 2. Daniel Cichy, „<i>Internationale Ferienkurse für Neue Musik</i>“ w Darmstademie. <i>Dzieje, rola i znaczenie w myśli teoretycznej, praktyce kompozytorskiej i życiu muzycznym drugiej połowy XX wieku</i>, Kraków 2009. 3. Zbigniew Skowron, <i>Teoria i estetyka awangardy muzycznej</i>, Warszawa 1989. 4. Theodor W. Adorno, <i>Filozofia nowej muzyki</i>, Warszawa 1974. 5. Luigi Rognini, <i>Wiedeńska szkoła muzyczna</i>, Kraków 1978. 6. Stefan Jarociński, <i>Debussy a impresjonizm i symbolizm</i>, Kraków 1976. 7. Krzysztof Meyer, <i>Szostakowicz i jego czasy</i>, Kraków 1999. 8. E. Dziębowska (red.), <i>Polska współczesna kultura muzyczna 1944-64</i>, Kraków 1968;

	<p>9. J. Chomiński, Muzyka Polski Ludowej, Warszawa 1968; 10. A. Czekanowska (red.), Dziedzictwo europejskie a polska kultura muzyczna w dobie przemian, Kraków 1995; 11. J. Paja-Stach (red.), Lutosławski i jego wkład do kultury muzycznej XX wieku, Kraków 2005; 12. D. Gwizdalanka, K. Meyer, Lutosławski, 2 t., Kraków 2003-2004; 13. Z. Skowron (red.), Estetyka i styl twórczości Lutosławskiego, Kraków 2000; 14. M. Gąsiorowska, Bacewicz, Kraków 1999; 15. L. Polony, Kilar, Kraków 2005; 16. A. Walaciński, Retrospekcje. Teksty o muzyce XX wieku, Kraków 2002 17. T. Chylińska, Karol Szymanowski i jego epoka, Kraków 2008; 18. Z. Helman (red.), Pieśń w twórczości Karola Szymanowskiego i jemu współczesnych, Kraków 2001; 19. Z. Helman, Roman Palester, Kraków 1999; 20. J. Paja-Stach, Andrzej Panufnik's Music and its Reception, Kraków 2003; 21. M. Tomaszewski, Penderecki. Bunt i wyzwolenie, 2 t., Kraków 2008-2009. 22. R. Chłopicka, Krzysztof Penderecki między sacrum i profanum, Kraków 2000; 23. M. Jabłoński (red.), Krzysztof Meyer, Poznań 1994; 24. B. Bolesławska, Panufnik, Kraków 2001; 25. E. Siemdaj, Panufnik. Twórczość symfoniczna, Kraków 2003 26. A. Thomas, Górecki, Kraków 1998; 27. K. Szymanowski, Pisma muzyczne, opr. K. Michałowski, Kraków 1984.</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	